

STRANA 1

(1) RÁNO V ŠÁLCÍCH ČAJOVÝCH.
V. Zahradník

(2) VĚČNĚ (Forever And Ever). M. Panas

(3) KDYŽ JSEM JÁ BYL TENKRÁT KLUK
(Yesterday When I Was Young). H. Kretzmer

(4) SCARLETTA. V. Zahradník

(5) MLHAVÉ RÁNO. M. Bureš

(6) RŮŽOVÝ PAHOREK (Blueberry Hill).
A. Lewis - L. Stock

Vybral a sestavil Antonín Matzner

Hudební režie Peter Nölle
a Bernd Wefelmeyer

Zvuková režie Dieter Apitz

Nahráno 1973–75 v berlínských rozhlasových
studiích

/ Snímky Berlínského rozhlasu, NDR /

© Antonín Matzner 1976

Cover © Aleš Striegel 1976

Photography © Luboš Svátek 1976

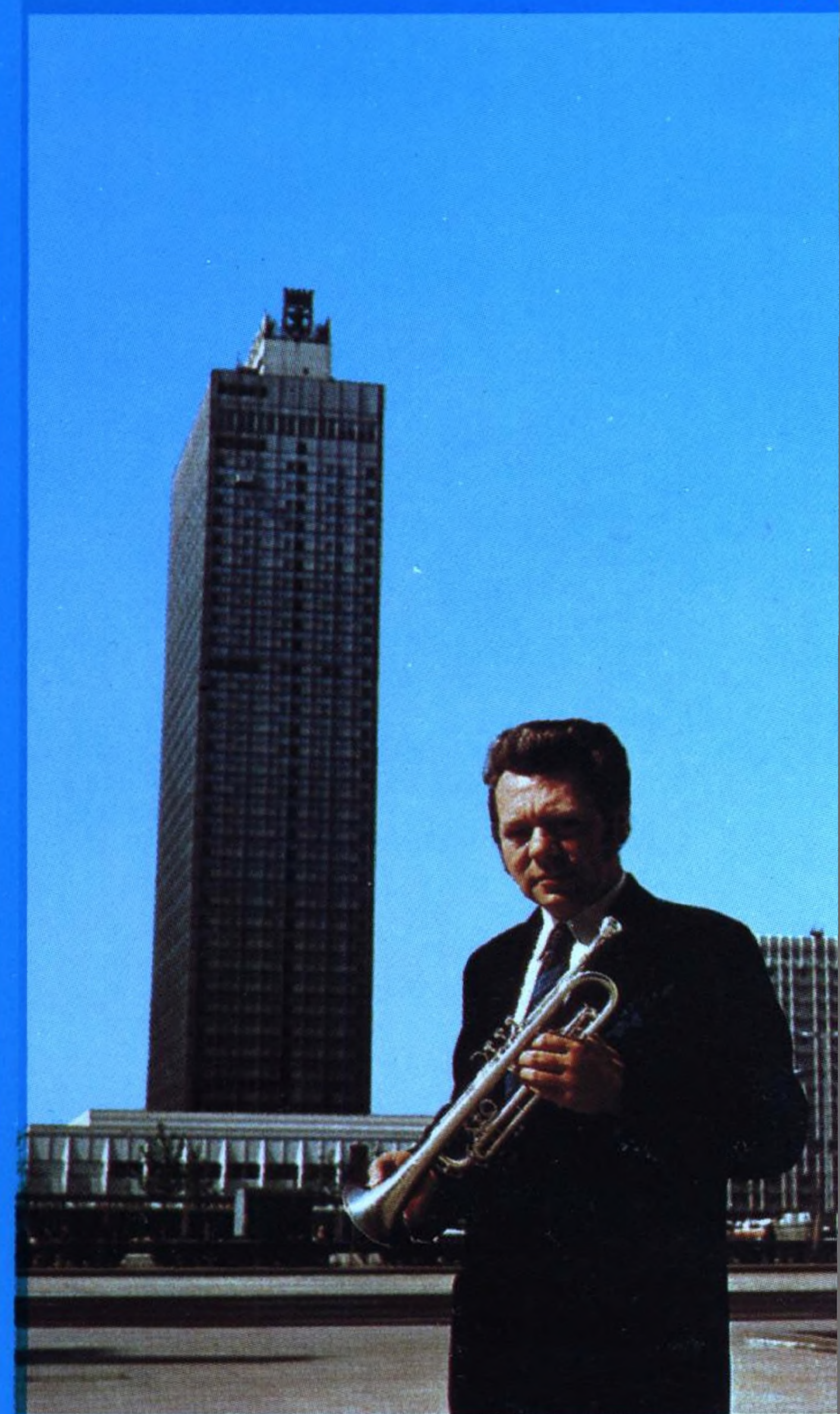
KANASTA není z řady desek, jejichž prostřednictvím se jejich tvůrci vydávají na dobrodružnou pouť neprobádanými stezkami hudebního vesmíru. Její poslání je mnohem skromnější, než-li takřka přízemní. Uprostřed všeobecného trendu zvukové alchymie, opájející se hutnou masou amplifikovaných kytar a elektronických syntezátorů, přináší její tvůrce trumpetista Miloslav Bureš doslova pestrou kanastu – tedy španělsky vlastně košík – hezkých melodií, jejichž přitažlivost spočívá především ve vlastním, silném hudebním nápadu. Většina z nich je dobře známa. V podání J. Kociánové, E. Pilarové, N. Urbánkové, J. Zelenkové, M. Drobného, K. Gotta a J. Korna (pomineme-li interprety z kategorie Armstronga, Aznavoura či Rousse) se zapsaly do posluchačského povědomí a staly se našimi příjemnými společníky ve chvílích, pro které se naopak nehodí ani Beethoven, ani Rolling Stones. V tomto směru se také oba upravovatelé těchto melodií Vlastimil Hála a Václav Zahradník nesnažili o to, vymanit je rafinovanými instrumentačními finesami z rámce jejich původního poslání. Obdobně je i Burešova trubka servíruje posluchačům tak, že si uchovávají původní neokázalý půvab. Podařilo-li se mu navíc okořenit je místy citlivě odměřenou dávkou technické virtuozity, organicky spjaté s jejich náladou a nevtravým způsobem ozřejmující hudební kvality těchto skladeb, spatřuji v tom další důvod, pro který se budete k této desce zřejmě vracet častěji.

Miloslav Bureš patří ke střední muzikantské generaci. Zpětně vzato – od jeho současného působení v úloze sólisty a leadera Orchestru Československé televize až po začátky jeho hudební dráhy v orchestru nestora českých jazzových trumpetistů Vlastimila Kloce – prošel takřkajíc tou nejlepší školou, kterou mohl jako hráč na trubku absolvovat. Vedle Kloce a později – zpočátku jeho desetiletého účinkování v orchestru zasloužilého umělce Karla Vlacha – po boku Richarda Kubernáta si osvojil nejenom specifickou techniku hraní v sekci, ale načerpal nepochybně také mnohé ze zkušeností pro svoji příští sólistickou kariéru. V této souvislosti ovšem nelze přehlédnout, že se mu dostalo i odborného školního vzdělání u prof. Václava Junka na pražské konzervatoři. Sólisticky se začal výrazně prosazovat zhruba od začátku šedesátých let. Z tohoto období Burešovy činnosti dosáhly z množství jím nahraných titulů mimořádné popularity zvláště Večerka (Il Silenzio) a zakrátko poté přímo pro něho zkomponované Gladioly nebo Asparagus.

Od Vlacha zaměřily Burešovy kroky do orchestru berlínského rozhlasu řízeného Güntherem Gollaschem, kde účinkoval jako sólista až donedávna. Vedle desítek nahrávek s tímto tělesem a s dalšími známými smyčcovými orchestry berlínského a lipského rozhlasu realizoval Miloslav Bureš během svého šestiletého hostování v Německé demokratické republice i obsáhlou řadu snímků s vlastním studiovým ansámblem a výtečným vokálním souborem Gerda Michaelise, z nichž byl pořízen výběr pro naši desku. Příznačný pro tuto jeho práci je značný podíl skladeb českých autorů. V tomto směru se stal Miloslav Bureš takřka zasloužilým ambasadorem naší populární hudby v NDR, když nejedna z jeho instrumentálních verzí tuzemských hitů připravila půdu pro pozdější spontánní přijetí jejich původních interpretů německými posluchači (platí to především o Svobodově Yvettě v podání Jiřího Korna).

Věříme, že po obou předchozích Burešových albech Serenády pro trubku a Věčné melodie se také tyto nahrávky dočkají Vašich sympatií a zpřijemní Vám nejednu chvíli u gramofonu, ať už ji strávíte sami nebo společně s přáteli – třeba právě při kanastě.

Antonín Matzner

STRANA 2

(7) PÁR MALÝCH OBLÁZKŮ. V. Zahradník

(8) YVETTA. K. Svoboda

(9) JÁ LÁSKU VŘELE ODMÍTÁM
(I'll Never Fall In Love Again)
B. Bacharach

(10) ZÁKON SCHVÁLNOСТИ. V. Zahradník

(11) TREPTOVSKÁ VZPOMÍNKA. V. Zahradník

(12) RODEO. B. Ondráček

Arr. V. Zahradník (1, 3–5, 7, 10, 11)
a V. Hála (2, 6, 8, 9, 12)

MILOSLAV BUREŠ – trubka

GERD MICHAELIS CHOR
MILOSLAV BUREŠ SE SVÝM STUDIOVÝM
ORCHESTREM